

РЕШЕНИЕ

№ 7079

гр. София, 08.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 11.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **10196** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 8, ал. 5 от Наредба № РД-07-8/27.10.2010г. за реда за извършване на проверка по чл. 327, ал. 2 от Кодекса на труда.

Образувано е по жалбата на В. Й. М. срещу решение изх. № 19075871/22.08.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИА ГИТ/, с което е потвърдено Разпореждане № 22-146/24.06.2019 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“- С. /ДИТ-С./, обективизиращо отказ за прекратяване на трудов договор, сключен между [фирма] и оспорващия по повод подадено от него заявление вх.№ 19067625/29.05.2019г. по чл. 327, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ и чл. 2 от Наредба № РД-07-8/27.10.2010 г. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че в хода на производството не са събрани доказателства за действителното прекратяване на трудовия договор. Счита се, че уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ, регистрирано в ТД на НАП не удостоверява действителното и законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение. Навеждат се доводи, че административният орган е следвало да изиска писмения документ, с който работодателят е прекратил трудовото правоотношение. Претендира се отмяна на оспорения акт и присъждане на направените разноски.

Отвeтникът по оспорването - Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, чрез юрк. К. в съдебно заседание, моли жалбата

да бъде отхвърлена. Излага съображения, че процедурата по Наредба № 07-8 приключва с подаване от страна на Инспекцията по труда на уведомление до ТД на НАП за прекратяване на трудовия договор, което в конкретния случай е невъзможно, поради вече подадено такова от страна на работодателя, изключващо приложението на чл. 327, ал. 2 от КТ и Наредбата. Сочи, че за регистрирането на прекратеното правоотношение, работодателят не е задължен да представя в ТД на НАП заповед или друг документ, с който да докаже настъпването на юридическия факт. Счита, че с отказа не се накърняват трудовите права на М., тъй като същите могат да бъдат реализирани в пълен обем. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по подадената жалба.

Настоящият съдебен състав, като обсъди релеванните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството пред органите на инспекцията по труда е започнало по подадено от В. М. до директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С. заявление вх. № 19067625 от 29.05.2019 г. /л.9-12/, с което на основание чл. 327, ал. 2 от КТ и чл. 2 от Наредба № РД-07-8/27.10.2010 г. за реда за извършване на проверка по чл. 327, ал. 2 от Кодекса на труда, е поискано издаване на разпореждане за прекратяване на трудовия му договор с [фирма], тъй като служителят не може да подаде писменото си заявление за прекратяване на трудовия договор пред работодателя.

На 03.06.2019 г. е извършена проверка от служители на ДИТ-С. за установяване на факта на преустановяване на дейността на работодателя [фирма]. Резултатите от проверката са обективирани в съставения Констативен протокол за първа проверка от 03.06.2019г. /л.70 по делото/. Видно от неговото съдържание, на адреса на управление и седалището на дружеството- [населено място], [улица] на адреса по месторабота на подателя - [населено място], [улица], не е установен контакт с работодателя, лице, което го представлява или лице, определено да получава кореспонденцията му.

До управителя на дружеството е изпратена призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК с изх. № 19055040 от 03.06.2019 г. за явяване в ДИТ-С. във връзка с образуваното административно производство. До приключване на производството в ДИТ-С. същият не се е явил и не е изпратил лице, оправомощено да го представлява.

С писмо изх.№ 19055022/03.06.2019 г. е поискано от директора на ТД на НАП - С. представянето на информация по чл. 5, ал.1, 2 и 3 от Наредба № РД-07-8/27.10.2010г., а именно: дали към датата на подаване на заявлението са изплащани обезщетения по подадени от осигурителя заявления, болнични листове и декларации; данни от последната подадена за лицето декларация образец № 1 по Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица; данни за посочения от работодателя електронен адрес за кореспонденция, в случай, че има такъв.

С писмо изх.№ ЕО-78-25-883 от 07.06.2019 г. на ТД на НАП – С., ДИТ-С. е уведомена, че за В. Й. М. има данни за подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор с дружество [фирма] с ЕИК[ЕИК] с дата на сключване 28.03.2013г. и дата на прекратяване 15.03.2019г. Посочено е и, че последната подадена

декларация от [фирма] за М. е за месец февруари 2019 г. с деклариран 20 работни дни в осигуряване. Посочено е също така, че в информационната система на НАП има данни за деклариран електронен адрес за кореспонденция от дружеството: [електронна поща].

От ДИТ – С. е изискана информация по чл.5, ал.1, 2 и 3 от Наредба № РД-07-8/27.10.2010г. и от териториалното поделение на Националния осигурителен институт, като с писмо вх. № 19070166 от 06.06.2019 г. инспекцията е уведомена, че към датата на подаване на заявлението за прекратяване на трудовия към 05.06.2019 г. в ТП на НОИ-П. и в ТП на НОИ-С.-град са представени документи за изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност за лицето В. Й. М. за периода от 24.03.2014 г. до 06.10.2017 г. На 04.11.2017 г. в ТП на НОИ-С.-град последно са представени данни за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност на лицето за периода от 24.09.2017 г., до 06.10.2017 г. включително.

Служебно е направена справка в регистъра на подадените уведомления за сключени трудови договори на НАП, при която е установено, че във [фирма] няма наети лица по действащи трудови правоотношения и, че трудов договор № 39 от 28.03.2013 г., сключен между [фирма] и В. Й. М., е прекратен, считано от 15.03.2019 г.

От ДИТ – С. е извършена втора проверка при работодателя на 19.06.2019 г. / Констативен протокол за втора проверка от същата дата – л.71/, при която на адреса на управление и седалището на дружеството- [населено място], [улица] на адреса по месторабота на подателя - [населено място], [улица], не е установен контакт с работодателя, лице, което го представлява или лице, определено да получава кореспонденцията му.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в доклад, изготвен от проверяващите /л.72-73/, в който е направено заключение, че от събраните в хода на производството доказателства е установено прекратяване на трудовия договор на В. М. и по отношение на подаденото от него заявление следва да се издаде мотивирано разпореждане с отказ за прекратяване на трудовото правоотношение по реда на чл. 327, ал. 2 от КТ. Въз основа на доклада и представените доказателства, от директора на ДИТ-С. е издадено Разпореждане № 22-146/24.06.2019г., изх.№ 223741/25.11.2015г. /л.42/, с което е отказано прекратяването на трудов договор № 39/28.03.2013г., сключен между жалбоподателя и [фирма]. Изложени са съображения, че договорът е прекратен на 15.03.2019г., тъй като на 16.03.2019 г. е прието уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ за прекратяване на същия договор от дружеството. Разпореждането, е съобщено на жалбоподателя на 01.08.2019г. на имейл адрес: [електронна поща].

С жалба, заведена с вх.№ 19091686/15.08.2019г., В. М. е оспорил издадения от директора на ДИТ-С. административен акт пред изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, като е поискал отмяната му и постановяване на ново разпореждане, с което да бъде прекратен трудовият му договор.

По тази жалба е постановено оспорваното в настоящото производство решение, с което на основание чл.8, ал.4 от Наредба № РД-07-8/27.10.2010г. ответникът е отхвърлил като неоснователно подаденото от М. възражение срещу Разпореждане № 22-146/24.06.2019г. на директора на ДИТ-С. и същото е потвърдено по съображенията, изложени в оспорения пред него акт. Решението е от дата 22.08.2019г., а жалбата срещу него е подадена чрез ИА „ГИТ“ на 05.09.2019г.

По делото е представено Решение №138283/02.07.2020г. по гр.д. № 55704/2019г., с което е признато за установено, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] незаконно е уволнил В. Й. М., отменено е незаконното уволнение и В. М. е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „техник електрообзавеждане на промишлено предприятие“.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА – насочена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21 АПК, подадена е от лице – адресат на акта, чиято правна сфера той неблагоприятно засяга и в преклузивния срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК, проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира, че процесното решение е издадено от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт, в установената писмена форма като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 327, ал. 2 от КТ, в случаите по ал. 1, т. 10 /при преустановяване дейността на работодателя/, когато работникът или служителът не може да подаде писменото си заявление за прекратяване на трудовия договор, поради това че работодателят, лицето, което го представлява, или лицето, определено да получава кореспонденцията на работодателя, не могат да бъдат намерени на адреса на управление, посочен в трудовия договор, заявлението може да се подаде в инспекцията по труда по седалището или адреса на управление на работодателя. Ако след проверка, извършена съвместно от контролните органи на инспекцията по труда, Националния осигурителен институт и Националната агенция за приходите, се установи, че действително работодателят е преустановил дейността си, трудовият договор се смята прекратен от датата на завеждане на заявлението в инспекцията по труда по седалището или адреса на управление на работодателя.

Редът за извършване на проверка по чл. 327, ал. 2 от КТ е регламентиран в Наредба № РД-07-8/27.10.2010г., където в чл. 7, ал.1 е предвидено, че въз основа на доклада, съдържащ резултатите от проверката, директорът на дирекция „Инспекция по труда“ издава мотивирано разпореждане за прекратяване на трудовия договор или за отказ за прекратяването, което разпореждане, съгласно чл.8 от Наредбата може да бъде оспорено пред изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, който се произнася в 7-дневен срок, като може да приеме възражението за основателно или да го отхвърли /чл.8, ал.2 от Наредба № РД-07-8/27.10.2010г./.

В настоящия случай решението по чл. 8, ал. 2 от Наредбата е подписано от Г. М. – главен секретар на ИА „ГИТ“ при условията на заместване, въз основа на Заповед № ЧР-1500/13.08.2019г. /л.77/, с която му е възложено да изпълнява функциите на изпълнителен директор на ИА „ГИТ“ за периода от 19.08.2019г. до 23.08.2019г., вкл. Предвид това съдът приема, че не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Оспореното решение е издадено в установената писмена форма, съдържа реквизитите, разписани от нормата на чл.59 АПК, доколкото в КТ и наредбата липсват

специални изисквания към формата и съдържанието на акта, посочени са фактическите и правни основания за издаването му.

В Наредбата е предвидено задължение на Дирекция "Инспекция по труда" в 3 дневен срок от постъпване на заявлението да уведоми ТП на НОИ и ТД на НАП (чл. 3), да извърши проверка на адреса на работното място на заявителя и по седалището и адреса на управление на работодателя, вписани в трудовия договор и в търговския регистър, ако са различни (чл. 4). От своя страна ТП на НОИ и ТД на НАП са задължени да предоставят на дирекцията определени данни (чл. 5). В чл. 6 от Наредбата е предвидено въз основа на събраната информация да се изготви доклад до директора на Дирекция "Инспекция по труда" за установените факти и обстоятелства, въз основа на който директорът следва да издаде мотивирано разпореждане за прекратяване на трудовия договор или отказ.

При така регламентираният действия на дирекцията, съдът приема, че не са допуснати нарушения на сроковете за уведомление на другите институции, събрани са определените в наредбата данни и информация и произнасянето по заявлението е в законоустановения срок. Налице е и изричен доклад по чл. 6 от Наредбата, в който са обективирани установените факти и обстоятелства, които следва да бъдат преценявани във връзка със законосъобразността и обосноваността на отказа.

Оспореният административен акт обаче е постановен в противоречие с приложимите материално правни норми.

В хода на настоящото съдебно производство е настъпило ново обстоятелство по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК. С решение №138283/02.07.2020 г., постановено по гр.д. № 55704/2019 г. е признато за установено, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] незаконно е уволнило В. Й. М., отменено е незаконното уволнение на В. М. и същият е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „техник електрообзавеждане на промишлено предприятие“. Този факт е от значение за спорното правоотношение, доколкото основание за издаване на оспорения административен акт е вече настъпило прекратяване на трудовото правоотношение. Отмяната на уволнението и възстановяването на В. М. на заеманата длъжност следва да се квалифицира като нов факт по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК от значение за предмета на делото. Съгласно чл. 297 от ГПК влязлото в сила решение е задължително за всички съдилища в страната. В конкретния случай съдебното решение установява отмяната на правопорждащия юридически акт (прекръпяването на трудовото отношение) ex tunc от датата на издаване на акта. Отмененият акт се счита за неиздаден и правните последици от издаването му се считат за ненастъпили. Така към момента, когато съдебното производство е висящо, чрез влязлото в сила съдебно решение е установена липсата на визири в хипотезата на правната норма юридически факт-основание за издаване на оспорения акт. Това налага съдът да се съобрази настъпилата с обратна сила промяна и да постанови решението си въз основа на нея.

При констатираната законосъобразност на оспорения административен акт, същият следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на мотивите на настоящото съдебно решение.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на оспорващият се дължат разноски, които в случая са в претендиран и доказан размер на 665 лева, от които 10 лева - държавна такса и 655 лева-адвокатско възнаграждение.

С оглед на изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд

София- град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. Й. М. решение изх. № 19075871/22.08.2019 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което е потвърдено Разпореждане № 22-146/24.06.2019 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда“- С..

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Инспекция по труда“- С. за ново произнасяне по заявление вх.№ 19067625/29.05.2019г. на В. Й. М..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на В. Й. М. разноски по делото в размер на 665 (шестстотин и шестдесет и пет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: